

فراری

و عاطفه، بازیگران نوجوان سریال «فراری»

گفته که دلش برادر می‌خواهد.

شاید در این مجموعه دختری خجالتی و از دید بقیه و بینندگان این سریال کم حرف و بچه به نظر برسم اما در یک جایی از این مجموعه حرف‌هایی زدم که تماما برعکس این نظریه‌ها اتفاق افتاد و به نظر من عاطفه، دختری است که از سن خود بیشتر می‌فهمد و بیشتر توانایی درک موارد را دارد. نیکا بیات درباره تک‌فرزند بودن و معایب آن گفت: من با اینکه در زندگی واقعی خود تک‌فرزند نیستم اما در طول بازی در سریال می‌توانستم کاملاً کسانی را که تک‌فرزند هستند، درک کنم و بعضی وقت‌ها با جست‌وجو در شخصیت عاطفه و شخصیت دوستان تک‌فرزند خود، نشانه‌هایی از کم حرفی و خجالتی بودن را پیدا کنیم که از تک‌فرزند بودن آنها سرچشمه می‌گیرد.

پدر؛ اولین قهرمان هر فرزند

درست در زمانی که از اوایل انقلاب مشکلات زیادی در جامعه مانند جنگ رخ داد، نگاه جامعه به وسیله شهدای دفاع مقدس به سمت پرورش قهرمان‌های مختلف اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و... سوق پیدا کرد اما زمانی که صنعت فیلمسازی و پروژه ابرقهرمان‌سازی هالیوود و نت‌فلیکس توسعه یافت، از آن ارزش‌ها و آرمان‌های خود در نسل جدید و نوجوانان، مخصوصاً دهه‌های ۸۰ و ۹۰ دور شدیم. حالا در این نشست

موضوع قهرمان‌پروری را بین صحبت‌ها مطرح کردیم تا از تفاوت قهرمان‌های دوران دهه ۷۰ نوجوانان و این روزها صحبت کنیم.

نیکابیات بازیگر شخصیت عاطفه به این موضوع اشاره کرد که این نگاه قهرمان‌پروری به خود خانواده‌ها برمی‌گردد، چرا که نگاه خانواده‌های آن زمان با اکنون تا حدود زیادی متفاوت شده و خود پدران و مادران، معنی قهرمان را برای بچه‌های خود تعریف می‌کنند.

برای مثال اگر یک خانواده برای بچه‌های خود از زندگی شهدا حرف بزند، قطعاً آن پسر یا دختر با توجه به مسیری که خانواده برای او تداعی کرده، جلو می‌رود.

حسین او جاقلو در ادامه این موضوع گفت من فکر می‌کنم قهرمان هر فرزندی پدرش است و فرزندان خانواده در درجه اول به پدران خود نگاه می‌کنند و سپس مسیر خود را در پیش می‌گیرند. برای مثال ما در خانواده در ایام محرم و صفر فقط مداحی و نوحه گوش می‌دهیم و خانه و لباس‌های خود را در این ایام سیاه پوش می‌کنیم، در کل به نظر من همه چیز به خانواده برمی‌گردد و می‌تواند حتی برعکس این موضوع نیز برای هرکسی رخ دهد.

محمد مهدی حسینی بازیگر شخصیت یونس در سریال فراری به این موضوع اشاره کرد که من به واسطه پایگاه مسجدی که در آنجا فعالیت می‌کنم با این مجموعه آشنا شدم و خیلی خوشحالم در کشور ایران فضایی به نام مسجد وجود دارد که ما افغانستانی‌ها می‌توانیم به آشنایی با فضاهای تربیتی بپردازیم، چرا که من در همین پایگاه بسیج می‌توانم با سبک زندگی شهدای ایرانی و افغانستانی مدافع حرم آشنا شوم و مسیر آنها را ادامه بدهم. بازیگر شخصیت

یونس در ادامه گفت: من در مدرسه یک دوستی دارم که ارزش‌ها و قهرمان‌هایش با من زمین تا آسمان تفاوت دارد اما سعی کردم به کمک خدا دستش را بگیرم و با مسجد و فعالیت‌های خودمان آن را آشنا کنم که در کل خدا را شکر این امر تحقق پیدا کرد.

هادی و حسین!

بعضی وقت‌ها ممکن است بازی کردن در نقش یک شخصیت، ویژگی‌های مختلف آن کاراکتر را به رفتار و اخلاق آن بازیگر اضافه کرده یا حتی از او کم کند. حسین او جاقلو در برابر این سوال که چقدر شخصیت حسین با هادی در فیلم یا برعکس شباهت دارد، گفت: فکر می‌کنم شباهت‌های کم و زیادی داشته باشد اما بعضی وقت‌ها ممکن است شخصیت هادی جلوی بزرگ‌ترها فریاد بکشد اما شخصیت حسین در زندگی واقعی به این صورت نیست، من بعد از بازی در سریال شاید بتوانم اعلام کنم که حداقل به صورت شاخص یکی از رفتارهای هادی را به ارث برده‌ام و آن رفتار بی‌خیالی است!

در شخصیت من که حسین هستم اگر قرار باشد با کسی راس ساعتی یک دیداری داشته باشم، سعی می‌کنم نیم ساعت زودتر از آن وقت در آنجا حضور داشته باشم اما بعضی وقت‌ها

شخصیت بی‌خیالی هادی وارد من می‌شود و سر آن قرار دیرتر می‌روم.

تفاوت یاد راس توجه بودن؟

بعضی وقت‌ها ممکن است با خود بگوییم ای کاش به ساده‌زیستی و آن رنگ و لعاب خوش دنیای دهه ۷۰ و قدیم مامان و باباها برگردیم، ولی در عمل شاید برعکس دنبال نشان دادن تفاوت‌های خودمان هستیم.

مهدیا ابوالعلی، بازیگر شخصیت هدی در سریال فراری معتقد است همه ما می‌خواهیم به عقب برگردیم اما یک چیزی به نام رقابت در زندگی روزمره خود باعث شده که نتوانیم آن خواسته‌مان را عملی کنیم. به عقیده او امروزه همه دنبال خاص بودن هستند و بین نوجوانان رقابت چه کسی از دیگران خاص‌تر است در جریان است که همین امر باعث شده از اصالت‌های آن زمان دور شویم. در کل باید به شخصیت هدی افتخار کنم که یک دختر کدبانو است که در خانواده کارهایی را انجام داده و وظایفی را بر دوش می‌کشد که به عقیده دیگران امروزه یک امر عادی محسوب می‌شود.

در نهایت مهدیا ابوالعلی اشاره دارد به اینکه شخصیت‌های عادی کم شده و همه به دنبال موارد خاصی در خود هستند که به بقیه نشان بدهند.

ماموریت غیرممکن

در تولید هر مجموعه تلویزیونی ممکن است بازیگران نقش اصلی آن مجموعه با چالش‌های جدی و سختی روبه‌رو شوند که یکی از آن ماجراها این بود حسین جاقلو باید تا شروع فیلمبرداری رشته کشتی را در اولویت خود قرار می‌داد تا بتواند از پس شخصیت هادی کشتی‌گیر بر بیاید.

حسین او جاقلو در این مورد گفت: بعد از زمان ضبط سکانس‌ها وقتی همه به سمت خانه‌های خود حرکت می‌کردند، من باید مستقیم با خستگی ناشی از سکانس‌ها، مدرسه و آفیش‌های صبح زود به باشگاه کشتی می‌رفتم تا بتوانم از پس وظیفه خود بر بیایم. بعضی وقت‌ها وقتی به خانه برمی‌گشتم، سعی می‌کردم خودم را هر طور شده، بیدار نگه دارم تا بتوانم دیالوگ‌های قسمت بعدی را حفظ کنم و به آن مسلط شوم.

یکی از موارد دیگری که شاید کمتر کسی از من و بقیه‌ها بدانند، این است که مدارس ما متأسفانه همکاری‌های لازم را انجام نمی‌دادند و مجبور می‌شدیم سخت برای درس‌های باقیمانده در وقت ناهار و شام تلاش و مطالعه کنیم.

عاقل ترا از آنیم که دیوانه نباشیم

جدا از حسین او جاقلو که در قسمت قبلی به مشکلات او در حین شروع و انجام پروژه اشاره شد، مهدیا ابوالعلی نیز با چالش‌هایی در ابتدای شروع این پروژه مواجه شده بود که می‌توانست دلیلی باشد تا از انجام این کار و بازی در این فیلم منصرف شود.

بازیگر شخصیت هدی در این رابطه گفت: من به عنوان دختری که چادری هستم و این سبک پوشش را برای خود انتخاب کرده‌ام، این امر بسیار سخت و پرچالش بود که در ابتدا برای تست گریم چادر خود را از سر بردارم و شاید بقیه اطلاع نداشته باشند اما وقتی برای اولین بار در تست گریم و... حاضر شدم، حالم بد شد و نتوانستم برای مدتی به سر کار و ادامه آن پروژه برگردم.

مهدیا ابوالعلی در ادامه این نشست اشاره داشت که حتی در بین ضبط سکانس‌ها در آخرین لحظه چادر را از سر می‌برداشتم و آن را به شخص دیگری می‌سپردم و بعد از آن شخص تحویل می‌گرفتم، شاید در ابتدا معذب شده بودم و از قضاوت‌های بقیه می‌ترسیدم اما بعد از مدتی به این نتیجه رسیدم که خود واقعی شخصیت را بیشتر از قبل قبول داشته باشم و

از این ترس‌ها خودداری کنم. در نهایت من همیشه در این لحظات می‌گویم اصلاً بگذار به تو بگویند دیوانه، چرا که عاقل‌تر از آنیم که دیوانه نباشیم.

حسینی:

من سعی

کردم مشکلات

یک نوجوان

افغانستانی را

به بهترین شکل

به تصویر بکشم

و تمام فکرو

ذکر من نمایش

دغدغه‌های

این قشر بود

که روزمره با

مشکلات زیادی

دست و پنجه نرم

می‌کنند